

**DISCIPLINAIRE RAAD VOOR BREDTESPORTERS
NADO VLAANDEREN**

Rolnummer: **2018-004**

In zake van: [**Sporter**], ° [...] , wonende te [...] ([...]), [...] , bijgestaan door Mr. [...] , advocaat te [...] , [...]

Beticht van:

Het plegen van een dopingpraktijk in het kader van een wielervedstrijd te [...] op [...] 2018, namelijk een inbreuk op artikel 6 en artikel 3,1° van het decreet van 25 mei 2012 betreffende de preventie en bestrijding van doping in de sport (hierna : antidopingdecreet), juncto artikel 1, § 3, 2°, 1) a) van het Ministerieel besluit houdende vaststelling van de verboden lijst, vermeld in artikel 7 van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 februari 2015 houdende uitvoering van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012, door het zich als sporter niet onthouden te hebben van dopingpraktijken, meer bepaald de aanwezigheid van een verboden stof of van een metaboliet of marker daarvan in een monster dat afkomstig is van de sporter, in het bijzonder recombinant erythropoëtin (EPO)

Strafbaar gesteld door het antidopingdecreet als volgt:

- *Artikel 41, § 1, eerste lid, 1°:
In geval van de overtredingen, vermeld in artikel 30, 1°, 2° en 3°, zal de disciplinaire commissie of de disciplinaire raad in hoger beroep :
1° de uitsluiting van de sporter of begeleider uitspreken overeenkomstig de bepalingen van artikel 42, die inhoudt dat aan de sporter of begeleider een verbod wordt opgelegd om aan een sportactiviteit deel te nemen als sporter of begeleider alsook in om het even welke andere hoedanigheid;*
- *Artikel 42, § 1, eerste lid, 1°:
Bij een eerste overtreding, wordt de uitsluiting van de sporter of begeleider als volgt bepaald:
1° voor een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, 1°, 2° of 6° :
a) vier jaar uitsluiting als het opzettelijk was, tenzij paragraaf 6 van toepassing is;
b) twee jaar uitsluiting als het niet opzettelijk was, tenzij paragraaf 4, 5 of 6 van toepassing is.
Als de dopingpraktijk verband houdt met een specifieke stof, dient het bewijs van het opzettelijk karakter geleverd te worden door NADO Vlaanderen.
Als de dopingpraktijk verband houdt met een niet-specifieke stof, dient het bewijs van het niet-opzettelijk karakter geleverd te worden door de sporter of begeleider*
- *Artikel 41, § 1, tweede lid, 1° en 2° (bijkomende veroordeling):
In geval van de overtredingen, vermeld in artikel 30, 1°, 2° en 3°, kan de disciplinaire commissie of de disciplinaire raad in hoger beroep bijkomend beslissen :
1° aan de meerderjarige sporter een administratieve geldboete op te leggen;
2° welk gedeelte van de kosten voor de controles, vermeld in artikel 15, en welk deel van de kosten, die verbonden zijn aan de procedure, vermeld in artikel 24, 32 en 38, ten laste van de sporter worden gelegd.
Het bedrag van de eventuele opgelegde administratieve geldboete wordt door de disciplinaire commissie of de disciplinaire raad in hoger beroep soeverein bepaald, rekening houdend met de ernst van de feiten. Het kan evenwel niet meer bedragen dan 25.000 euro.*

De disciplinaire raad legt, eventueel bijkomend, aan de meerderjarige sporter of begeleider een administratieve geldboete op van 100 tot 1000 euro als hij oordeelt dat het bij hem ingestelde hoger beroep tergend en roekeloos is.

Als de sporter wordt vrijgesproken door de disciplinaire commissie of de disciplinaire raad ingevolge het negatieve resultaat van de tweede analyse, leggen de disciplinaire commissie en de disciplinaire raad de analysekosten van de tweede analyse ten laste van de instantie die de dopingtest heeft bevolen”.

*

Gelet op het voormeld Antidopingdecreet van 25 mei 2012 en het M.B. 24/11/2017 houdende vaststelling van de verboden lijst, vermeld in artikel 7 van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 februari 2015 houdende uitvoering van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012;

Gelet op het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 februari 2015 houdende uitvoering van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012;

Gelet op het dossier dat werd samengesteld door NADO Vlaanderen;

Gelet op de bestreden beslissing van 17 juli 2018 van de Disciplinaire Commissie voor breedtesporters, gewezen op tegenspraak, waarbij als volgt werd beslist:

“Verklaart de sporter uitgesloten voor een periode van vier jaar voor de hiervoor te last gelegde en bewezen bevonden inbreuk, hetgeen inhoudt dat hem verbod wordt opgelegd om deel te nemen aan enige sportactiviteit als sporter alsook in eender welke hoedanigheid en veroordeelt de sporter tot betaling van een administratieve geldboete van 1.500 euro;

zegt dat deze uitsluiting aanvangt op 24 mei 2018 en eindigt op 24 mei 2022

legt een deel van de kosten die aan deze procedure verbonden zijn, ril. ten belope van een bedrag van 400 euro, te last van de sporter en veroordeelt hem tot betaling hiervan spreekt de diskwalificatie uit van het resultaat van de sporter, met alle gevolgen die daaruit voortvloeien wat betreft punten, medailles, prijzen en dergelijk”.

Gelet op het hoger beroep, bij aangetekende brief van 25 juli 2018 namens de breedtesporter ingesteld door zijn raadsman, Mr. [...] , advocaat;

Gelet op de mondelinge uiteenzetting van de zaak door de voorzitter;

Gehoord op zijn verzoek de heer Jurgen Secember namens NADO Vlaanderen;

Gehoord de breedtesporter in zijn middelen van verdediging, ontwikkeld door zijn raadsman voormeld;

*

Beoordeling door de disciplinaire raad voor de breedtesporters

I. Voorafgaande vaststellingen – retroakten

1. Op zondag [...] 2018 werd [Sporter] onderworpen aan een monsterneming in het kader van een dopingcontrole (urine). Het betrof een controle binnen wedstrijdverband.
2. Het monster werd overgemaakt aan het DoCoLab te Gent voor analyse. Analyse op 8 mei 2018 wees uit dat het staal deugdelijk en correct verzegeld was en recombinant erythropoëtin (EPO) bevatte. De specifieke dichtheid van de urine bedroeg 1,003 op het ogenblik van analyse. Dr. Reichel bevestigde dat het staal beantwoordde aan de criteria zoals beschreven in TD2014EPO.

3. Bij aangetekend schrijven van 15 mei 2018 werd [Sporter]:
  - a. op de hoogte gebracht van het positief resultaat
  - b. ervan ingelicht dat hij een tegenanalyse kon laten uitvoeren
  - c. ervan ingelicht dat hij voorlopig werd geschorst vanaf 24/05/2018
  - d. ervan ingelicht dat zijn zaak voor de disciplinaire commissie zou worden gebracht.
4. [Sporter] maakte geen gebruik van zijn recht om een tegenanalyse op het B-staal te laten verrichten. Hij tekende ook geen beroep aan tegen zijn voorlopige schorsing.
5. EPO betreft een niet specifieke, binnen en buiten wedstrijdverband verboden stof.
6. De disciplinaire commissie ontving het dossier op 11 juni 2018.
7. Bij zijn verschijning voor de disciplinaire commissie verklaarde [Sporter] niet te weten hoe het middel in zijn lichaam was gekomen.
8. De disciplinaire commissie deed uitspraak op 17 juli 2018, zoals hoger in deze beslissing aangegeven.
9. Ter zitting van 21 december 2018 werd de zaak vanaf het begin volledig hernomen met de huidige samenstelling van de zetel van de Disciplinaire Raad. [Sporter] verscheen persoonlijk en werd bijgestaan door zijn raadsman.
10. [Sporter] wordt hierna aangeduid als 'de sporter'.

II. PROCEDURE IN BEROEP

11. Het hoger beroep, naar vorm en termijn regelmatig, is ontvankelijk.
12. Het verweer van de sporter (conclusie 23/11/2018) is grotendeels gesteund op meningen, ingewonnen bij door hem geraadpleegde experts. Hij verwijst naar de inhoud van stukken 11 tot en met 13 (nl. schrijven van Prof. M. Beullens aan zijn raadsman dd. 11/09/2018 (1), correspondentie tussen zijn raadsman en Prof. M. Beullens dd. 11/09/2018 (2) en schrijven van Dr. Douwe De Boer aan zijn raadsman dd. 13/09/2018 (3)).
13. NADO Vlaanderen stelt in conclusie, neergelegd tijdens de zitting van 21 december 2018 van de Disciplinaire Raad dat op 2 november 2018 kennis werd genomen van de conclusie van de sporter. NADO Vlaanderen stelt dat zij deze conclusie heeft geanalyseerd en, gezien de wetenschappelijke aard van de conclusie en de specifieke kritiek op de wetenschappelijke methode, aan Prof. Peter Van Eenoo gevraagd heeft om vrijwillig te verschijnen op de zitting van 23 november 2018. Prof. Van Eenoo kon zich echter niet vrijmaken op datum van deze laatste zitting, waardoor de relevante passages door NADO Vlaanderen schriftelijk werden voorgelegd aan Prof. Peter Van Eenoo, hoofd van het WADA geaccrediteerde DoCoLab, met letterlijk citaat van de schriftelijke beweringen in de conclusie van de sporter. Omwille van het niet doorbreken van de anonimiteit van de sporter ten opzichte van het labo is die werkwijze gekozen.
14. In de conclusie van NADO Vlaanderen dd. 23/11/2018 – 21/12/2018 (neergelegd op 21/12/2018 bij de Disciplinaire Raad) wordt gesteld dat volgende stukken worden toegevoegd aan het dossier :
  - a. Vragenlijst NADO Vlaanderen aan DoCoLab Gent, bezorgd aan DoCoLab (Peter Van Eenoo) op 16 november 2018
  - b. Antwoord Profesoer Van Eenoo, ontvangen op 20 november 2018, waarbij de vraagstelling van NADO Vlaanderen als uitgangspunt is genomen en een officieel antwoord is bezorgd.

NADO Vlaanderen stelt in deze conclusie ook dat het officiële antwoord van Professor van Eenoo van 20 november op 21 november aan het dossier is toegevoegd, waarbij ook de raadsman van de sporter elektronisch een exemplaar heeft ontvangen.

15. De Disciplinaire Raad stelt tijdens het beraad vast dat de vragenlijst NADO Vlaanderen (zie vorig randnummer, onderdeel a.) niet bij het dossier is gevoegd. Het officiële antwoord van Professor Van Eenoo van 20 november zou volgens de conclusie van NADO Vlaanderen op 21 november aan het dossier gevoegd zijn, waarbij ook de raadsman van de sporter elektronisch een exemplaar heeft ontvangen. Volgens een geel post-it klevertje werd dit antwoord evenwel slechts op 03/12/2018 aan het dossier toegevoegd, terwijl een bewijs van overmaking/verzending van een exemplaar van dit antwoord aan de raadsman van de sporter zich niet in het dossier bevindt.
16. De Disciplinaire Raad nam tijdens het beraad ook kennis van de inhoud van het antwoord van Prof. Van Eenoo. De Raad stelt daarbij vast dat de inhoud van dit antwoord door de verdediging klaarblijkelijk niet werd overgemaakt aan de eigen (voordien geraadpleegde) experts, teneinde hun eventueel verder standpunt te vernemen.
17. Los van deze vaststelling oordeelt de Disciplinaire Raad dat zich hoe dan ook aanvullende inlichtingen opdringen, waarbij de Disciplinaire Raad in toepassing van de artikelen 33 § 4, 4° en 38 van het antidopingdecreet beveelt dat Prof. Dr. Ir. Peter Van Eenoo als deskundige zal worden opgeroepen teneinde te worden gehoord door de Raad. Het staat de verdediging van de sporter vrij zich tijdens de zitting, waarop Prof. Van Eenoo zal worden gehoord, te laten bijstaan door de door haar aangewezen experts, teneinde ook hun opmerkingen te horen.
18. De zaak is dan ook ten gronde momenteel niet in staat van wijzen. De Disciplinaire Raad wenst verder te worden ingelicht teneinde met volledige kennis van zaken te kunnen beslissen.
19. De debatten in deze zaak worden daartoe heropend en de zaak wordt in voortzetting gesteld op een verdere openbare zitting zoals hierna bepaald.

OM DEZE REDENEN DE DISCIPLINAIRE RAAD VOOR BREEDTESPORTERS

Recht doende op tegenspraak en bij meerderheid van stemmen,

Ontvangt het hoger beroep,

Stelt vast dat de zaak momenteel niet in staat van wijzen is en dat zich aanvullend onderzoek opdringt door het horen van Prof. Dr. Ir. Peter Van Eenoo, welke daartoe zal worden opgeroepen om te verschijnen op de zitting van de Disciplinaire Raad zoals hierna aangegeven.

Heropent daartoe de debatten en stelt de zaak daartoe in voortzetting op de openbare terechtzitting van de Disciplinaire Raad op 1 februari 2019 om 14.00 uur, Arenberggebouw 1D, Arenbergstraat 5, 1000 Brussel

Houdt de beslissing omtrent de kosten aan.

[8 november 2018]

DISCIPLINAIRE RAAD VOOR BREDTESPORTERS

NADO VLAANDEREN

Rolnummer: 2018-004

In zake van: [Sporter], ° [...] , wonende te [...] ([...]), [...] , bijgestaan door Mr. [...] , advocaat te [...] , [...]

Beticht van:

Het plegen van een dopingpraktijk in het kader van een wielervedstrijd te [...] op [...] 2018, namelijk een inbreuk op artikel 6 en artikel 3,1° van het decreet van 25 mei 2012 betreffende de preventie en bestrijding van doping in de sport (hierna : antidopingdecreet), juncto artikel 1, § 3, 2°, 1) a) van het Ministerieel besluit houdende vaststelling van de verboden lijst, vermeld in artikel 7 van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 februari 2015 houdende uitvoering van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012, door het zich als sporter niet onthouden te hebben van dopingpraktijken, meer bepaald de aanwezigheid van een verboden stof of van een metabool of marker daarvan in een monster dat afkomstig is van de sporter, in het bijzonder recombinant erythropoëtin (EPO)

Strafbaar gesteld door het antidopingdecreet als volgt:

- *Artikel 41, § 1, eerste lid, 1°:*
In geval van de overtredingen, vermeld in artikel 30, 1°, 2° en 3°, zal de disciplinaire commissie of de disciplinaire raad in hoger beroep :
1° de uitsluiting van de sporter of begeleider uitspreken overeenkomstig de bepalingen van artikel 42, die inhoudt dat aan de sporter of begeleider een verbod wordt opgelegd om aan een sportactiviteit deel te nemen als sporter of begeleider alsook in om het even welke andere hoedanigheid;
- *Artikel 42, § 1, eerste lid, 1°:*
Bij een eerste overtreding, wordt de uitsluiting van de sporter of begeleider als volgt bepaald:
1° voor een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, 1°, 2° of 6° :
a) vier jaar uitsluiting als het opzettelijk was, tenzij paragraaf 6 van toepassing is;
b) twee jaar uitsluiting als het niet opzettelijk was, tenzij paragraaf 4, 5 of 6 van toepassing is.
Als de dopingpraktijk verband houdt met een specifieke stof, dient het bewijs van het opzettelijk karakter geleverd te worden door NADO Vlaanderen.
Als de dopingpraktijk verband houdt met een niet-specifieke stof, dient het bewijs van het niet-opzettelijk karakter geleverd te worden door de sporter of begeleider
- *Artikel 41, § 1, tweede lid, 1° en 2° (bijkomende veroordeling):*
In geval van de overtredingen, vermeld in artikel 30, 1°, 2° en 3°, kan de disciplinaire commissie of de disciplinaire raad in hoger beroep bijkomend beslissen :
1° aan de meerderjarige sporter een administratieve geldboete op te leggen;
2° welk gedeelte van de kosten voor de controles, vermeld in artikel 15, en welk deel van de kosten, die verbonden zijn aan de procedure, vermeld in artikel 24, 32 en 38, ten laste van de sporter worden gelegd.

Het bedrag van de eventuele opgelegde administratieve geldboete wordt door de disciplinaire commissie of de disciplinaire raad in hoger beroep soeverein bepaald, rekening houdend met de ernst van de feiten. Het kan evenwel niet meer bedragen dan 25.000 euro.

De disciplinaire raad legt, eventueel bijkomend, aan de meerderjarige sporter of begeleider een administratieve geldboete op van 100 tot 1000 euro als hij oordeelt dat het bij hem ingestelde hoger beroep tergend en roekeloos is.

Als de sporter wordt vrijgesproken door de disciplinaire commissie of de disciplinaire raad ingevolge het negatieve resultaat van de tweede analyse, leggen de disciplinaire commissie en de disciplinaire raad de analysekosten van de tweede analyse ten laste van de instantie die de dopingtest heeft bevolen”.

Gelet op het voormeld Antidopingdecreet van 25 mei 2012 en het M.B. 24/11/2017 houdende vaststelling van de verboden lijst, vermeld in artikel 7 van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 februari 2015 houdende uitvoering van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012;

Gelet op het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 februari 2015 houdende uitvoering van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012;

Gelet op het dossier dat werd samengesteld door NADO Vlaanderen;

Gelet op de bestreden beslissing van 17 juli 2018 van de Disciplinaire Commissie voor breedtesporters, gewezen op tegenspraak, waarbij als volgt werd beslist:

“Verklaart de sporter uitgesloten voor een periode van vier jaar voor de hiervoor te last gelegde en bewezen bevonden inbreuk, hetgeen inhoudt dat hem verbod wordt opgelegd om deel te nemen aan enige sportactiviteit als sporter alsook in eender welke hoedanigheid en veroordeelt de sporter tot betaling van een administratieve geldboete van 1.500 euro;

zegt dat deze uitsluiting aanvangt op 24 mei 2018 en eindigt op 24 mei 2022

legt een deel van de kosten die aan deze procedure verbonden zijn, ril. ten belope van een bedrag van 400 euro, te last van de sporter en veroordeelt hem tot betaling hiervan spreekt de diskwalificatie uit van het resultaat van de sporter, met alle gevolgen die daaruit voortvloeien wat betreft punten, medailles, prijzen en dergelijk”.

Gelet op het hoger beroep, bij aangetekende brief van 25 juli 2018 namens de breedtesporter ingesteld door zijn raadsman, Mr. [...] , advocaat;

Gelet op de beslissing van de Raad van 18 januari 2019 in deze zaak, waarbij het hoger beroep ontvankelijk werd verklaard en aanvullend onderzoek werd bevolen.

De Raad stelt vast dat de vragen gesteld aan Prof. Dr. P. Van Eenoo en diens antwoord (zie beslissing dd. 18/01/2019, randnummers 14 en 15) thans bij het dossier gevoegd zijn (stukken 42 en 56).

Gelet op de verklaringen van Prof. Dr. Peter Van Eenoo tijdens de zitting van de Raad van 22 maart 2019.

Gelet op de mondelinge uiteenzetting van de zaak door de voorzitter;

Gehoord op zijn verzoek de heer Jurgen Secember namens NADO Vlaanderen;

Gehoord de breedtesporter in zijn middelen van verdediging, ontwikkeld door zijn raadsman voormeld;

*

Beoordeling door de disciplinaire raad voor de breedtesporters

I. ONTVANKELIJKHEID HOGER BEROEP

1. De Raad verwijst naar de inhoud van de beslissing van 18 januari 2019 in deze zaak geweest.

II. VASTSTELLINGEN – retroakten

2. Op zondag [...] 2018 werd [Sporter] onderworpen aan een monsterneming in het kader van een dopingcontrole (urine). Het betrof een controle binnen wedstrijdverband.
3. Het monster werd overgemaakt aan het DoCoLab te Gent voor analyse. Analyse op 8 mei 2018 wees uit dat het staal deugdelijk en correct verzegeld was en recombinant erythropoëtin (EPO) bevatte. De specifieke dichtheid van de urine bedroeg 1,003 op het ogenblik van analyse. Dr. Reichel bevestigde dat het staal beantwoordde aan de criteria zoals beschreven in TD2014EPO.
4. Bij aangetekend schrijven van 15 mei 2018 werd [Sporter] op de hoogte gebracht van het positief resultaat. Hij werd tevens ingelicht van het feit dat hij een tegenanalyse kon laten uitvoeren. Hij werd ook voorlopig geschorst vanaf 24/05/2018. Hij werd er ook van ingelicht dat zijn zaak voor de disciplinaire commissie zou worden gebracht.
5. [Sporter] maakte geen gebruik van zijn recht om een tegenanalyse op het B-staal te laten verrichten. Hij tekende ook geen beroep aan tegen zijn voorlopige schorsing.
6. EPO betreft een niet specifieke, binnen en buiten wedstrijdverband verboden stof.
7. De disciplinaire commissie ontving het dossier op 11 juni 2018.
8. Bij zijn verschijning voor de disciplinaire commissie verklaarde [Sporter] niet te weten hoe het middel in zijn lichaam was gekomen.
9. De disciplinaire commissie deed uitspraak op 17 juli 2018, zoals hoger in deze beslissing aangegeven.
10. [Sporter] wordt hierna aangeduid als ‘de sporter’.

III. PROCEDURE IN BEROEP – middelen van de sporter en beoordeling door de Raad voor breedtesporters (hierna : de Raad)

A. Het verweer van de sporter doet zich voor als volgt (overzicht van de vijf middelen, zoals vervat in de conclusie dd. 23 november 2018 van de sporter) :

- i. De dopingarts heeft de procedureregels niet nageleefd – de analyse is hierdoor onbetrouwbaar en de rechten van de sporter zijn hierdoor geschonden – vrijspraak (blz. 8/38-16/35 conclusie)
- ii. De laboresultaten duiden niet op een positief dopingresultaat, minstens is er gegronde twijfel – vrijspraak (blz. 17/35-29/35 conclusie)
- iii. De sporter heeft redelijkerwijze aangetoond dat de gemaakte fouten een impact hebben op de analyseresultaten waardoor de bewijslast moet worden omgedraaid – aanstelling onafhankelijk expert (blz. 30/35-31/35 conclusie)
- iv. Een milde toepassing van het antidopingdecreet (blz. 32/35 conclusie)
- v. Wat betreft de kosten (blz. 33/35 conclusie)

B. Nadere toelichting en beoordeling van het verweer van de sporter door de Raad:

i. Eerste middel

11. De sporter zet in conclusies uiteen dat de controlearts, de heer De Bouvere, een meting uitvoerde op de afgenomen urine, waarna de dichtheid (densiteit, specific gravity) ervan werd gemeten. Dit gaf als waarde – volgens de stelling van de verdediging van de sporter – 1,004. De controlearts zou daarbij aan de sporter hebben medegedeeld dat deze dichtheid te laag was, doch op het dopingcontroleformulier toch een waarde van 1,005 hebben genoteerd.
12. In zulke omstandigheden is er volgens de sporter sprake van een manipulatie van de resultaten, dan wel een foutieve toepassing van de procedureregels, van aard om de volledige procedure en het volledige dossier lastens hem onbetrouwbaar te maken, waardoor zijn rechten ernstig zijn geschonden’ (zie blz. 10/35 e.v. conclusie). Hij verwijst naar de WADA Code en de ‘Internationale Standaard voor testen en onderzoek’ (hierna ISTI, stuk 9 zoals door zijn raadsman neergelegd ter zitting van 21 december 2018) alsmede artikel 35 van het uitvoeringsbesluit bij het antidopingdecreet van 13 februari 2015. De dopingarts zou de procedure niet hebben gevolgd. Miskenning van de procedure heeft volgens de verdediging gevolgen op het analyseresultaat en op zijn rechten van de verdediging. Hij claimt dat hij recht had op een tweede test omdat de dichtheidsfactor niet voldoende was, waaruit zijn schuld onbetwistbaar zou gebleken zijn. Hij verloor de kans om met een duidelijke dopingtest met een voldoende densiteit te kunnen aantonen dat hij geen synthetische EPO had genomen. Door de miskenning van de procedure, zou er thans slechts een onduidelijk urinemonster bestaan waarvan de uitkomst onmogelijk 100% wetenschappelijk zou kunnen bepaald worden.
13. De Raad kan zich niet aansluiten bij dit verweer en overweegt daarbij als volgt:
  - a. Er kan in deze zaak geen twijfel bestaan. De urine is ontegensprekelijk de urine van de sporter en op geen enkele wijze kan beweerd worden dat er met het staal geknoeid is. Een staal met een lage densiteit kan bovendien het voorwerp uitmaken van een analyse in het labo en het positief resultaat op een staal met een lage densiteit blijft overeind als positief analyseresultaat, waarmee een antidopingorganisatie een dopingpraktijk kan en mag bewijzen.
  - b. De controlearts, de heer De Bouvere, werd een eerste maal gehoord door de Raad tijdens de zitting van 26 oktober 2018. De Raad behandelde vervolgens de

zaak op 23 november 2018. Tijdens deze zitting bleek er onduidelijkheid te bestaan omtrent de inhoud van het proces-verbaal van 26 oktober 2018, opgesteld in deze zaak. Daardoor werd de zaak op 23 november 2018 uitgesteld naar de zitting van 21 december 2018, teneinde de controlearts aanvullend te verhoren, gelet op de opmerkingen van de verdediging. De controlearts werd door de Raad opnieuw gehoord op de zitting van 21 december 2018. De verdediging van de sporter werd daarbij in de gelegenheid gesteld om specifieke vragen te stellen aan de controlearts. De controlearts kreeg daarbij ook voorlezing van zijn getuigenis die hij eerder had afgelegd voor de Raad op de openbare terechtzitting van 26 oktober 2018. In het proces-verbaal van openbare zitting van 21 december 2018 is terzake vermeld :

“De voorzitter leest het gevoegde PV van 26 oktober 2018 voor. Na voorlezing van de passage “De door hem dan gemeten densiteit was meer dan 1,004 en onder de 1,006; daarop heeft hij geconcludeerd dat dit resultaat voor hem diende beschouwd als een “twijfelachtige 1,005” hetgeen voor hem dan voldoende was om te beantwoorden aan de normen” in dit PV van 26 oktober 2018 stelt Mr. [...] volgende vraag :

Vraag 1 van meester [...] : “Alhoewel mijn cliënt uw versie van de feiten ten stelligste betwist, verklaarde U op het getuigenverhoor dat het een twijfelachtige 1,005 was, hierbij verklaarend dat de aanduiding zich links van de 1,005 grens bevond. Kunt u dit nogmaals bevestigen?”

De getuige bevestigt dat de meter een indicatie gaf onder de 1,005

Hierop stelt Mr. [...] een volgende vraag :

Vraag 2 van meester [...] : “U hebt in uw getuigenis de waarde 1,0046 meegedeeld. Er is verwarring over deze passage in uw getuigenis. Kunt u toelichten in welke context U deze waarde hebt meegedeeld? Betrof dit een voorbeeld, de met zekerheid afgelezen waarde of de waarde die het mogelijks kon zijn geweest?”

Ik kan bevestigen dat het een waarde kon zijn geweest maar ik weet het niet zeker. Dit is op een refractometer onmogelijk af te lezen. Het getal 1,0046 kan gevallen zijn tijdens de vorige getuigenis en tijdens de monsterneming.

De voorzitter leest verder het gevoegde PV van 206 oktober 2018.

De getuige bevestigt verder de verklaring zoals opgenomen in het PV van de openbare zitting van 26 oktober 2018, na voorlezing van deze verklaring door de voorzitter van de Disciplinaire Raad”.

- c. Lezing van deze verklaringen leidt de Raad nu reeds tot het besluit dat de meting met een refractometer, op het ogenblik van de afname van de urine, een twijfelachtige waarde van 1,005 gaf als resultaat. De Raad is daarbij aangewezen op de verklaringen van de controlearts, nu het precieze, op dat ogenblik waargenomen – en met refractometer gemeten – resultaat, op huidig ogenblik (moment van beoordeling door de Raad) niet meer met absolute zekerheid kan worden vastgesteld vermits daaromtrent geen nadere precieze gegevens in het dossier berusten, laat staan nog te achterhalen zijn. In ieder geval oordeelde de controlearts op dat ogenblik dat er voldaan was aan de vereiste van 1,005, weze het dat dit volgens hem (zo blijkt uit zijn getuigenverklaring afgelegd voor de Disciplinaire Raad op 21 december 2018) een twijfelachtige waarde was. De controlearts bevestigde evenwel formeel dat hij het cijfer 1,004 op het ogenblik van de afname van de urine nooit heeft uitgesproken. Mogelijks kwam volgens hem wel het cijfer 1,0046 ter sprake.

- d. Bij latere analyse in het labo van het op 15 april 2018 bij de sporter afgenomen monster is gebleken dat de dichtheid van de afgenomen urine slechts 1,003 bedroeg.
- e. De eerlijkheid van de procedure (artikel 6 E.V.R.M.) moet, overeenkomstig de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, worden geëvalueerd tegen de achtergrond van de globale procedure. Daarbij stipt het de Raad nu reeds aan dat bij de beoordeling van het bewijs in deze zaak, naast de bepalingen van de ‘Internationale Standaard voor testen en onderzoek’ (Januari 2017 – hierna: ISTI) ook de bepalingen van de ‘Internationale Standaard voor laboratoria’ (Juni 2016 – hierna : ISL) en het ‘Technisch document voor EPO-testen’ (hierna : TD2014EPO) moeten in aanmerking worden genomen. Het betreft documenten, opgesteld binnen het WADA. Daarnaast moeten de teksten van de Wereld Anti Doping Code 2015 (15/11/2015) en van de federale dopingwetgeving (antidopingdecreet alsmede uitvoeringsbesluiten van dit decreet) in ogenschouw worden genomen en worden nageleefd. Uitgaande van deze vaststelling is de Raad van oordeel dat niet elke afwijking in het dopingcontroleproces leidt tot de nietigheid van de volledige procedure of uitsluiting van het bewijs.
- f.
  - Dit blijkt in eerste instantie reeds uit navolgende rechtspraak van het CAS-panel:
    1. *“Sommige schendingen van de ISTI zijn zo ernstig dat de niet-naleving ervan uitsluit dat een CAS-panel voldoende kan overtuigd zijn dat een dopingovertreding kan zijn begaan. Aan de andere kant kan niet altijd worden aangenomen dat een schending van de ISTI de integriteit van het monster aantast; het uitmaken of de schending “een significante materiële impact heeft op het analyseresultaat is een feitenkwestie die een zorgvuldige afweging vraagt van alle bewijzen en getuigenverklaringen” (CAS 2015/A/3925 Travis Smikle vs. JADCO, 10/08/2015).*
    2. *“Het CAS-panel moet daarom beginnen met de bedoeling van de regel 33.3.(b), en in het bijzonder de woorden “kan redelijkerwijze het afwijkende analyseresultaat veroorzaakt hebben” na te gaan. Als een voorafgaand punt stelt het panel dat het relatief zeldzaam zal zijn dat een afwijking van de ISTI op zich direct oorzaak zal zijn van een afwijkende analytische bevinding. Daarentegen, lijkt het erop dat de regel in de eerste plaats erop gericht is situaties te behelzen waar de afwijking van de ISTI een mogelijkheid creëert van een interveniërende actie (bv. ofwel toevallige contaminatie of opzettelijke sabotage) om de integriteit van het monster van de sporter aan te tasten (CAS 2014/A/3487 Veronica Campbell Brown vs. JAAA&IAAD, 10/04/2014).*

- In casu moet dan ook in concreto worden nagegaan of de hier aangeklaagde ‘onregelmatigheid’ (nl. een verkeerde vermelding van de dichtheidsfactor van de afgenomen urine (1,005 daar waar deze factor in feite lager was, nl. 1,0046 of 1,004) op het controleformulier) redelijkerwijze het later (in het labo) vastgesteld afwijkend analyseresultaat kan veroorzakt hebben. De Raad verwijst in dit kader ook naar artikel 8, §2, 3° van het antidopingdecreet dat stelt dat onregelmatigheden die niet tot een afwijkend analyseresultaat of een andere dopingpraktijk hebben geleid, dergelijke resultaten of bewijs niet ongeldig maken. Een afwijking van de ISTI houdt dus geen nietigheid van het controleproces in als die onregelmatigheid niet heeft geleid tot het afwijkend analyseresultaat.
- De Raad stelt alhier nu reeds vast dat geen enkele wettekst of bepaling voorziet dat een monster met onvoldoende dichtheid niet verder zou mogen worden onderzocht in het labo, integendeel. In conclusie NADO Vlaanderen dd. 26 oktober 2018 wordt terecht verwezen naar de bijlage D van de ISTI, D.1. Doelstelling, die luidt als volgt : *“Om een monster van de sporter af te nemen op een manier die garandeert : b) dat het monster voldoet aan de specifieke dichtheid voor analyse en geschikt volume voor analyse. Als een staal niet voldoet aan die vereisten maakt dat niet dat het monster niet geschikt is voor analyse. De geschiktheid van het monster voor de analyse is een beslissing van het laboratorium, in samenspraak met de monsterafname-instantie van de monsterafneming in kwestie”*.
- Er is al evenmin enige bepaling die stelt of voorschrijft dat eventuele onregelmatigheden wat betreft de vermelding van de dichtheid van de urine bij de monsterafname zouden kunnen of moeten leiden tot nietigheid van deze monsterafname en/of van de ganse daaropvolgende wetenschappelijke of juridische procedure. Zoals uit de rechtspraak van het CAS-panel (zie hoger in deze beslissing) en ook uit de vigerende wetsbepalingen (antidopingdecreet) bovendien blijkt, leidt niet elke onregelmatigheid bij de controle van de sporter tot onbetrouwbaarheid van de verdere analyse(resultaten) of schending van de rechten van de sporter. Er moet worden nagegaan of de aangeklaagde onregelmatigheid redelijkerwijs heeft geleid tot het vaststellen van een dopingpraktijk op basis van een afwijkend analyseresultaat of een andere dopingpraktijk. Zelfs dan kan NADO aantonen dat die onregelmatigheid het afwijkende analyseresultaat niet heeft veroorzaakt of niet de feitelijke basis is voor de vastgestelde dopingpraktijk (zie artikel 8, §2, 3° antidopingdecreet).
- De gemeten specifieke dichtheid heeft geen invloed op de geldigheid van het monster en de meting van een specifieke dichtheid van het monster, die overigens slechts een indicatieve waarde is gemeten ter plaatse en steeds opnieuw wordt vastgesteld door het labo, die lager is dan 1,005, heeft geen verdere invloed op het resultaat van de labo-analyse. De geschiktheid voor analyse is een beslissing van het labo, in samenspraak met de monsterafname-instantie (zie ISTI, D.1.b) – zoals hoger in deze beslissing aangehaald). Prof. Dr. P. Van Eenoo verklaarde op 22 maart

2019 (zie proces-verbaal van de zitting van die datum) dat *“het feit dat de controlearts een densiteit van 0,04 vaststelde in het urinestaal van de sporter geen enkele invloed kan uitoefenen op het uiteindelijk bekomen labo analyseresultaat, nl. dat er exogene EPO in de urine aanwezig was op dat ogenblik”*. Het tegendeel is door de verdediging in deze zaak niet waarschijnlijk gemaakt. Het is aldus duidelijk dat, zelfs als er een verkeerde waarde van de refractometer zou zijn afgelezen, of als er een onterechte afronding zou geweest zijn en in de veronderstelling dat dit een afwijking zou zijn van de ISTI, het niet redelijkerwijze is aangetoond dat dit de afwijking het positieve analyseresultaat zou veroorzaakt hebben (zie en vgl. artikel 8, § 2, 3° van het antidopingdecreet – de sporter levert geen aannemelijke elementen aan om te kunnen besluiten dat een onregelmatigheid redelijkerwijs heeft geleid tot het vaststellen van een dopingpraktijk op basis van een afwijkend analyseresultaat of een andere dopingpraktijk. NADO Vlaanderen toont op genoegzame en overtuigende wijze aan dat de beweerde en aangeklaagde onregelmatigheid het afwijkende analyseresultaat niet heeft veroorzaakt of niet de feitelijke basis is voor de vastgestelde dopingpraktijk).

- g. Nu de monsterafneming door de bestaande teksten en hun interpretatie in de rechtspraak op die wijze in rechtstreeks verband wordt gebracht met de latere analyse(resultaten) in het labo, verwijst de Raad voor de verdere motivering en weerlegging van het eerste middel van het gevoerde verweer door de sporter eveneens naar de hiernavolgende motieven, ontwikkeld bij de beantwoording van het tweede middel van de sporter.

ii. Tweede middel

14. Bij de toelichting van het tweede middel geeft de verdediging van de sporter aan dat de huidige zaak moet worden beoordeeld overeenkomstig de bewijsregels vervat in artikel 8 van het antidopingdecreet, wat volgens de verdediging van de sporter een ‘letterlijke vertaling is van het art. 3.1. van de WADA-code, die de facto tevens van toepassing is’. De Raad verwijst alhier in dit verband ter bevestiging van deze stelling naar artikel 7 van het antidopingdecreet : *“De Vlaamse Gemeenschap erkent het WADA. De bepalingen van dit decreet zijn opgesteld in overeenstemming met de bepalingen van de Code en de Internationale Standaarden, inclusief de commentaren bij de artikelen en moeten geïnterpreteerd worden in overeenstemming met de Code en de Internationale Standaarden. De maatregelen inzake de bestrijding van dopingpraktijken, die de regering neemt ter uitvoering van dit decreet, dienen in overeenstemming te zijn met de Code en de Internationale Standaarden, inclusief de commentaren bij de artikelen. De maatregelen inzake de bestrijding van dopingpraktijken, die de regering neemt ter uitvoering van dit decreet, dienen in overeenstemming te zijn met de Code en de Internationale Standaarden”*.
15. Onder verwijzing naar het artikel 8, §2, 3° van het antidopingdecreet stelt de verdediging van de sporter dat NADO Vlaanderen er niet in slaagt aan te tonen dat de beweerde onregelmatigheid het afwijkende analyseresultaat niet heeft veroorzaakt of niet de feitelijke basis is voor de vastgestelde dopingpraktijk. Hij stelt voorts dat de door hem geraadpleegde experts (Prof. Monique Beullens en Dr. Douwe De Boer) menen dat uit de laboresultaten geen positief resultaat voor niet-natuurlijke EPO kan worden

afgeleid. Op basis van de meningen van deze door de verdediging geraadpleegde experts vraagt de sporter dan ook aan de Raad om aanvullend onderzoek te laten geschieden.

16. De Disciplinaire Raad overweegt in dit kader (beoordeling eerste en tweede verweermiddel) verder en bijkomend als volgt :

- a. In conclusie NADO Vlaanderen dd. 26 oktober 2018 wordt uiteengezet dat de gevraagde specifieke dichtheid door de bestaande teksten bedoeld is om te vermijden dat een té verdund staal zou worden afgeleverd door de sporter en zo een vals negatief resultaat zou voorkomen. Een extreem lage dichtheid kan ertoe leiden dat bepaalde metaboliëten in een te lage concentratie komen en niet meer gedetecteerd kunnen worden. Het spreekt voor zichzelf dat met zuiver water men geen vals positief resultaat kan krijgen.
- b. Deze vaststelling wordt door de verdediging van de sporter niet weerlegd of aangevochten. Ook de door hem geraadpleegde experts vechten deze bewering niet aan. De Disciplinaire Raad neemt deze (onbetwiste) vaststelling aan.
- c. In diezelfde conclusie geeft NADO Vlaanderen ook aan dat stalen met een te lage dichtheid naar het labo moeten worden gestuurd. Er wordt daarbij verwezen naar de bijlage G(4.10) van de ISTI (*“De DCO (controlearts) zal aan het labo alle monsters sturen die ingezameld zijn, ongeacht of ze al dan niet voldoen aan de geschikte specifieke dichtheid voor analyse”*) en G(4.11) van de ISTI (*“Wanneer twee monsters worden afgenomen van de sporter tijdens dezelfde monsternemingssessie, zullen beide stalen worden geanalyseerd door het labo. In gevallen waar drie of meer stalen zijn ingezameld, zal het labo prioriteit geven aan het eerste en laatste ingezamelde staal en analyseren. Het lab, samen met de monster afname instantie, mogen uitmaken of andere monsters geanalyseerd moeten worden”*). NADO Vlaanderen concludeert dan ook dat *“een te lage dichtheid de sporter niet benadeelt, integendeel. De noodzaak om bijkomende stalen te verzamelen is ingegeven door het belang van de anti-dopingorganisaties. Een te zeer verdund staal maakt immers de kans voor het aantreffen van lichaamsvreemde stoffen moeilijker omdat ze in lagere concentratie aanwezig zijn. Een te zeer verdund staal bevat per volume minder geëxcreteerde stoffen, waardoor in sommige gevallen de detectiedrempel niet gehaald wordt. Het staal kan desalniettemin geldig beschouwd worden en elke bevinding van aantreffen van sporen van verboden middelen is in dat opzicht zelfs sterker te noemen: minder stof en wél gedetecteerd versterkt de bevinding dat de stoffen wel degelijk aanwezig waren in het lichaam van de sporter. Om het simpel te zeggen : een staal met te lage dichtheid creëert de kans op een vals negatief resultaat, niet op een vals positief resultaat. Het mag dan ook duidelijk zijn dat het CAS in haar rechtspraak de afwijkingen van de ISTI eerder uitzonderlijk aanvaard, met name als de afwijking van de standaard de mogelijk (sic) opent dat er met het staal geknoeid wordt”*. Ook deze (door de verdediging niet- of onvoldoende betwiste of weerlegde) vaststellingen worden door de Disciplinaire Raad beaamd. Het is dan ook vooralsnog in casu op geen enkele wijze aangetoond, laat staan aannemelijk of waarschijnlijk gemaakt hoe een bewuste of onbewuste foute meting van de specifieke dichtheid door de controlearts op 15/04/2018 het (later) vastgestelde analyseresultaat (aanwezigheid EPO) heeft veroorzaakt. De afwijking van de ISTI is dan ook niet

van aard om in feite tot de nietigheid van de dopingcontrole te leiden. Alle andere argumenten van de conclusie van de sporter buiten het eerste middel zijn niet te situeren in de fase van de staalname, doch wel in de fase van de analyse in het labo (zie tweede middel en hetgeen hierna desbetreffend overwogen). In dit opzicht wordt bijkomend vastgesteld dat er in deze zaak geen opmerkingen werden geformuleerd omtrent de vraag of het geanalyseerde staal wel degelijk van [Sporter] afkomstig was en niet werd gemanipuleerd van buitenaf om het positief resultaat te veroorzaken.

- d. De verdere afwikkeling van de procedure, eenmaal het monster overgemaakt wordt aan het labo, geschiedt volgens de 'Internationale Standaard voor laboratoria' (ISL) en het 'Technisch document voor EPO-testen' (TD2014EPO) zoals hoger in deze beslissing aangegeven. Een staal met een dichtheid van 1,003, zoals in het labo gemeten, kon dan ook geldig voor verdere analyse in aanmerking komen. Deze meting (1,003) in het labo wordt in deze zaak door niemand betwist. De gemeten specifieke dichtheid op het ogenblik van de monsterafname heeft dan ook geen invloed op de geldigheid van het monster. De meting van een specifieke dichtheid van het monster, die lager is dan 1,005, is slechts een indicatieve waarde, gemeten ter plaatse en wordt steeds opnieuw vastgesteld door het labo achteraf. Door deze meting achteraf in het labo worden de rechten van de sporter volkomen gevrijwaard (o.m. door het recht om een tegenexpertise te laten uitvoeren), te meer omdat de analyse geschiedt overeenkomstig de ISL zoals hoger aangegeven. Hierna wordt dan ook verder geoordeeld over het tweede verweermiddel van de verdediging van de sporter.
- e. In het kader van zijn verweer legde de sporter als stuk 13 een mail voor, ondertekend door Dr. Douwe De Boer, waarin deze laatste stelt: *"De dichtheid van het onderzochte staal is zeer laag. De dichtheden gemeten in een laboratorium zijn per definities accurater en kunnen verschillen met die gemeten tijdens de afname van de stalen. Daarom lijkt het er op dat de dichtheid bij afname lager is geweest dan 1,005, zoals vermeld op het doping controle formulier"*. Deze door de sporter geraadpleegde 'deskundige' stelt aldus helemaal niet dat een staal met een dichtheid, lager dan 1,005, in het labo niet verder mag onderzocht worden. Zoals hoger in deze beslissing reeds overwogen en geconcludeerd werd in deze zaak door de verdediging van de sporter niet op voldoende wijze aangetoond dat de (vermelding van een) lage dichtheid van de afgenomen urine redelijkerwijs heeft geleid tot het vaststellen van een dopingpraktijk op basis van een afwijkend analyseresultaat of een andere dopingpraktijk in hoofde van [Sporter].
- f. Dergelijke onregelmatigheid brengt ook niet de betrouwbaarheid van de latere analyse(resultaten) of EPO-test, uitgevoerd overeenkomstig de ISL en het TD2014EPO in gevaar.
- g. In het antidopingdecreet (artikel 8, §2) wordt gesteld dat analytische methoden of beslissingslimieten die door het WADA zijn goedgekeurd na overleg met de desbetreffende wetenschappelijke gemeenschap en die zijn onderworpen aan collegiale toetsing, worden verondersteld wetenschappelijk geldig te zijn. Elke sporter of begeleider die de veronderstelling van wetenschappelijke validiteit wil weerleggen, moet als opschortende voorwaarde eerst het WADA op de hoogte

brenge van de betwisting en de grondslag ervan. Het TAS kan op eigen initiatief ook het WADA op de hoogte brengen van een dergelijke betwisting. Op verzoek van het WADA zal de TAS-commissie een geschikte wetenschappelijke expert aanstellen om haar te helpen bij de beoordeling van de betwisting. Binnen tien dagen nadat het WADA die kennisgeving en het TAS-dossier heeft ontvangen, heeft het WADA het recht om als partij te interveniëren, als amicus curiae op te treden of op een andere wijze bewijzen te leveren in een dergelijke procedure. De door het WADA geaccrediteerde of goedgekeurde laboratoria worden vermoed de analyses van monsters en de bewaarprocedures te hebben uitgevoerd in overeenstemming met de Internationale Standaard voor Laboratoria. De sporter kan dat vermoeden weerleggen door aan te tonen dat een afwijking van de Internationale Standaard voor Laboratoria heeft plaatsgevonden die redelijkerwijs het afwijkende analyseresultaat kan hebben veroorzaakt. Als de sporter het vermoeden weerlegt door aan te tonen dat een afwijking van de Internationale Standaard voor Laboratoria redelijkerwijs het afwijkende resultaat kan hebben veroorzaakt, moet de ADO aantonen dat die afwijking het afwijkende analyseresultaat niet heeft veroorzaakt.

- h. De Disciplinaire Raad stelt in deze zaak vast dat de verdediging van de sporter geenszins op genoegzame en/of wettelijke wijze heeft aangetoond of aannemelijk gemaakt dat er inbreuken werden gepleegd op de bepalingen van de ISL en het TD2014EPO in deze zaak. Van een opschortende procedure door het inlichten of op de hoogte brengen van het WADA ligt geen enkel bewijs of begin van bewijs voor, laat staan dat dit ook maar enigszins aannemelijk werd gemaakt. De zeer summere (subjectieve) stellingen van de door de sporter geraadpleegde experts zijn al evenmin van aard om deze Raad te doen besluiten of aannemen dat een afwijking van de Internationale Standaard voor laboratoria in deze zaak heeft plaatsgevonden die redelijkerwijs het afwijkende analyseresultaat kan hebben veroorzaakt. De Raad wijst er in dit kader bijkomend op dat de opmerkingen van de experts, geraadpleegd door de verdediging van de sporter, door NADO Vlaanderen werden overgemaakt aan Prof. Dr. Ir. P. Van Eenoo (hoofd Docolab, dat de analyse in deze zaak verrichtte). Deze laatste antwoordde in een brief dd. 20 november 2018 op deze opmerkingen.
- i. De Raad treedt volgende vaststellingen, geformuleerd in deze brief, volkomen bij en herhaalt deze alhier uitdrukkelijk ter ondersteuning van de huidige beslissing :
  - (1) In verband met de stelling van de verdediging dat op basis van de resultaten geenszins kan worden vastgesteld of er dan wel sprake is van enkel natuurlijke EPO, dan wel of er sprake is van een combinatie van natuurlijke en synthetische of niet-natuurlijke EPO, antwoordt Prof. Dr. Ir. Van Eenoo *“dat de uitgevoerde analyse met SAR-PAGE geschiedde conform de regels zoals beschreven in TD2014EPO, wat toeliet eenduidig het onderscheid te maken tussen recombinant en endogeen EPO. Het technisch document TD2014 werd door experts opgesteld om de methodologie vast te leggen die toelaat éénduidig recombinant EPO te detecteren. De in deze zaak bekomen analyseresultaten werden – eveneens conform het TD2014EPO – bovendien voorgelegd aan een erkend expert, met ruime*

wetenschappelijke expertise in EPO onderzoek en de detectiemethode. Deze expert (Dr Reichel) bevestigde de aanwezigheid van recombinant humaan EPO in het betreffende staal. De conclusie door de verdediging dat er geenszins kon vastgesteld worden of er recombinant EPO aanwezig was in het staal wordt niet gestaafd en is bijgevolg in tegenspraak met de conclusie van een internationaal erkend onafhankelijk expert. De conclusie stelt indirect ook dat een door groep experts opgesteld technisch document niet correct is, zonder ook maar één element aan te reiken waarom dit zo zou zijn". Het verweer van de verdediging van de sporter (blz. 20/35, punt nr. 31 conclusie verdediging) werd op die wijze op genoegzame wijze weerlegd door NADO Vlaanderen, zonder dat de verdediging desbetreffend nog verweer heeft gevoerd dat zou toelaten te beslissen dat de resultaten van de uitgevoerde analyse door Docolab onbetrouwbaar zouden zijn.

- (2) Omtrent de vraag of in algemene termen de dichtheid van het staal een invloed heeft op het resultaat (kan met wetenschappelijke zekerheid bepaald worden dat er enkel natuurlijke, dan wel een combinatie van natuurlijke en niet-natuurlijke EPO in het staal aanwezig is?), luidt de visie van Prof. Dr. Ir. Van Eenoo : *“De dichtheid van de urine heeft geen invloed op de fysico-chemische eigenschappen van de EPO molecule in de urine. Bij SAR-PAGE wordt een scheiding bewerkstelligd op basis van het verschil in moleculair gewicht (MW) van recombinant en endogeen EPO. Dit leidt tot een verschil in positie van de EPO band op de gel. In het geval van aanwezigheid van recombinant en endogeen EPO is er een brede band over beide zones te zien. Wanneer men meer drinkt, dan zal het volume urine uitgescheiden vergroten en de dichtheid van de urine verlagen. Omdat de uitscheiding van andere stoffen in de urine niet steeds evenredig volgt, zal hun concentratie in de urine lager zijn. Dit verandert niks aan de structuur van de (EPO)molecules. Aangezien er bij de EPO detectie-technologie gebruik gemaakt wordt van de verschillen in structuur van de molecules, heeft de concentratie geen determinerende invloed op de positie van de EPO band op de gel en ook geen invloed op de vaststelling dat er recombinant EPO aanwezig is. Voor gebruik van recombinant EPO geldt een multolerantie en de detectiemethode is niet gebaseerd op het vaststellen van het overschrijden van een drempelwaarde. De methode is gebaseerd op het vaststellen van een structuurverschil tussen het recombinante en endogene versie. Deze molecuul intrinsieke karakteristiek is onafhankelijk van de concentratie. Voor het respectievelijke staal werd een gemengd bandenpatroon vastgesteld van endogeen en exogeen/recombinant EPO. Volgens het van toepassing zijnde Technisch Document TD2014EPO is de aanwezigheid van een diffuus of ‘zwakke’ band boven de corresponderende endogene band indicatief voor de aanwezigheid van alfa- en beta-EPO. Dit is het enige relevante criterium dat dient te worden toegepast, ongeacht de respectievelijke intensiteit van de banden. Dit criterium werd dan ook toegepast en leidt tot de ondubbelzinnige conclusie dat in het betreffende staal*

recombinant EPO aanwezig is". Dit antwoord werd door de verdediging onvoldoende weerlegd en overtuigt de Disciplinaire Raad ervan dat het uiteindelijk resultaat van de analyse geenszins werd beïnvloed door de lage dichtheid van het onderzochte staal (zie ook eerste middel van de verdediging).

- (3) Op de vraag of de Internationale Standaard voor Laboratoria het onderzoek van een staal met een specifieke dichtheid lager dan 1,005, waarbij de waarde is bepaald door het labo, verbiedt (1) dan wel of het testen van een staal met dichtheid 1,003 een afwijking van de ISL inhoudt (2) en of in de ISL enige vereiste is opgenomen dat een staal een dichtheid van meer dan 1,005 moet hebben om de analyse uit te voeren (3) luidt het antwoord als volgt : *“De ISL legt meerdere eisen op om de conformiteit en de integriteit van een doping controlestaal na te gaan. §5.2.2.3 legt meerdere eisen vast. §5.2.2.4. stelt dat de testing authority dient geconsulteerd indien aan één van de in § 5.2.2.3. opgenoemde eisen niet wordt voldaan. De ISL is in deze met andere woorden heel expliciet. In § 5.2.2.3. wordt geen eis opgelegd aan de dichtheid van de urine om een analyse niet uit te voeren. § 5.2.4.1.2. meldt enkel dat een laboratorium de dichtheid zal meten. Bijgevolg is er geen vereiste minimale dichtheid en kan ook bij een dichtheid van 1,005 de analyse gewoon worden uitgevoerd”*. Ook dit antwoord overtuigt de Disciplinaire Raad en wordt door de verdediging onvoldoende weerlegd of tegengesproken. Opnieuw is dit antwoord eveneens relevant voor beantwoording van het eerste middel van verweer van de verdediging van de sporter in deze zaak, doch ook wat het tweede middel betreft wordt er opnieuw de aandacht op gevestigd dat deze normen voorkomen in de ISL, zodat, wanneer de verdediging deze normen wil in vraag stellen, een tussenkomst van het WADA vereist is (zie artikel 8 antidopingdecreet zoals hoger aangehaald). In ieder geval heeft de verdediging niet op voldoende wijze het vermoeden zoals bepaald in artikel 8 § 2, 2° van het antidopingdecreet weerlegd. De normen zoals bepaald in de ISL werden in deze zaak strikt nageleefd. Het tegendeel is niet op aannemelijke of waarschijnlijke wijze aangetoond door de verdediging.
- (4) Na verwezen te hebben naar de mening van Dr. Douwe De Boer werd aan Prof. Dr. Ir. Van Eenoo ook gevraagd of er in het licht van deze bewering ook kon worden geantwoord op de vraag omtrent de minimale betrouwbaarheid qua detectie, met name de immunometrische respons van EPO in IU/L en of die kon vergeleken worden met de grens in het staal, werd geantwoord : *“Dr. De Boer vraagt in deze naar een kwantitatief resultaat, terwijl voor recombinant humaan EPO een absolute nultolerantie geldt. Er wordt dan ook op geen enkele manier bepaald wat de concentratie is in een staal, aangezien het hanteren van een drempelwaarde voor substanties met een nultolerantie niet kan en mag worden toegepast. De ondubbelzinnige detectie (en de onafhankelijke bevestiging van het resultaat door een Internationaal en WADA erkend expert) geeft aan*

dat het signaal in het staal van de atleet toelaat recombinant EPO te detecteren. Indien Dr. De Boer bovendien alludeert op de nood tot vrijgave van detectielimiet van de methode dan geldt bovendien dat deze verschaffen een inbreuk zou zijn op §5.4.4.2.3 van de ISL. Vrijgave van de detectielimiet zou bovendien niets zeggend zijn, aangezien er in het staal van de atleet geen kwantitatieve bepaling van recombinant EPO concentratie gebeurd is en er geen drempelwaarde geldt”.

- (5) Een vraag omtrent de GASEPO software (er zijn vragen gesteld over de verdonkering van de blot in de laan waarin het resultaat van het staal in kwestie is weergegeven, men citeert wetenschappelijke literatuur waarin een foutenmarge van 12% wordt weerhouden bij onduidelijke resultaten – kan de huidige performantie van de GASEPO software worden toegelicht?), werd als volgt beantwoord : *“Dr. Reichel en Dr. Gmeiner die beiden de ‘second opinion’ ondertekenden zijn mede-auteur van de door Dr. De Boer aangehaald publicatie uit 2004 toen IEF werd gebruikt. In de huidige situatie is zowel de software meermaals geupdated, maar is ook de gebruikte analysetechniek volledig veranderd. Er wordt geen IEF meer gebruikt, maar SAR-PAGE. De aangehaalde elementen zijn dus irrelevant. Dr. Reichel en Dr. Gmeiner bevestigen in hun second opinion de aanwezigheid van recombinant EPO in het staal 18-4779. Aangezien het betreffende artikel niet vrij consulteerbaar is werden Dr. Gmeiner en Dr. Reichel gecontacteerd. Zij zijn immers co-auteurs van dit artikel en zijn dan ook correct geplaatst om de gegevens correct te interpreteren. Zo bevestigen Dr. Gmeiner en Dr. Reichel voor het betreffende staal :*
- *Het staal werd conform TD2014EPO geanalyseerd met SAR-PAGE op de aanwezigheid van recombinant EPO*
  - *Het gelbeeld werd dmv GASEPO software, de internationale standaard voor beeldverwerking van PAGE data in anti-doping analyse, verwerkt*
  - *De lanen van de respectievelijke staal toont een gemengd banden patroon aan van endogeen (lager deel) en exogeen/recombinant EPO (bovenste deel).*
  - *Het van toepassing zijnde Technisch Document voor analyse, evaluatie en interpretatie van resultaten is TD2014EPO.*
  - *Dit technisch document werd correct gevolgd*
  - *Het TD2014EPO definieert voor SAR-PAGE analyse het volgende criterium voor een gemengd bandenpatroon : ‘a diffuse or faint area of the band above the corresponding endogenous band is also indicative for the presence of epoetin-alpha and-beta’ (vrije vertaling door de Disciplinaire Raad : een diffuus of flauw gedeelte van de band boven de corresponderende endogene band is ook indicatief voor de aanwezigheid van alfa-of beta EPO)*
  - *Dit is dan ook het enige relevante criterium dat dient te worden toegepast, ongeacht de respectievelijke intensiteit van de banden.*
  - *Optimalisatie van het contrast binnen een laan tot het hoogste en laagste punt van intensiteit, zoals per laan gedaan in de*

beeldverwerking met GASEPO, verandert de gegevens niet, noch verandert het de vorm of de intensiteit van de band in het volledige beeld van de gel. Deze optimalisatie laat enkel een betere zichtbaarheid toe van banden met lage intensiteit t.o.v. de achtergrond. Bijgevolg is ook het achtergrondsignaal beter zichtbaar.

- *Classificatie van banden met FDT is enkel relevant voor IEF analyse voor de aanwezigheid van recombinant EPO.*
- *Voor het betreffende staal werd geen IEF analyse uitgevoerd*
- *SAR-PAGE werd voor het betreffende staal gebruikt voor initiële en confirmatie analyse*
- *Bijgevolg is FDT classificatie irrelevant voor de interpretatie van dit type gel*
- *Dit geldt zowel voor de analyse in DoCoLab als de tweede evaluatie (second opinion) door het laboratorium te Seibersdorf. Deze opinies zijn gebaseerd op de vorm van de respectievelijke banden en het wazige gebied boven aan, wat indicatief is voor recombinant EPO*

Er kan dus ondubbelzinnig geconcludeerd te worden dat de resultaten een correcte interpretatie toelaten en dat de opmerking over FDT irrelevant is”.

- (6) Op een laatste vraag : kan toegelicht worden welke informatie doorgestuurd wordt naar de expert en op welke gegevens deze zich baseert, luidde het antwoord : *“Dr. Reichel werd geïnformeerd dat in de initiële analyse er gebruik gemaakt werd van een enkele blot en in de confirmatie-analyse van een dubbele blot. Ook werd Dr. Reichel op de hoogte gesteld van het feit dat er gebruik gemaakt werd van een immunopurificatie (evenals het type). Conform de WADA regelgeving werd Dr. Reichel voorzien van de verwerkte GASEPO resultaten, alsook de originele camera opname. Dr. Reichel heeft onafhankelijk zelf ook een beeldverwerking op de originele camera opname en data-evaluatie uitgevoerd. In zijn ‘second opinion’ geeft Dr. Reichel ook aan dat hij ‘after reviewing the submitted files’ (door de Disciplinaire Raad vrij vertaald als : na het herbekijken van de onderworpen bestanden) dat hij alle toegezonden gegevens heeft geverifieerd. Dit werd ook door hem bevestigd. Overigens dient opgemerkt te worden dat ook Dr. Gmeiner deze second opinion onderschreef. Dr. Gmeiner heeft vele publicaties over de detectie van EPO en is een veelgevraagd onafhankelijk expert in het TAS in EPO-zaken”.*

- j. Al deze verduidelijkingen en toelichtingen bij de oorspronkelijk uitgevoerde analyse werden noch door de verdediging, noch door de door hem geraadpleegde experts op genoegzame of aannemelijke wijze weerlegd. In zulke omstandigheden besluit de Disciplinaire Raad dat de uitgevoerde analyse in het DoCoLab werd uitgevoerd conform de internationale en nationale wetenschappelijke en juridische standaarden, zonder dat op redelijke wijze waarschijnlijk is geworden dat het vastgestelde afwijkend analyseresultaat werd veroorzaakt door een eventuele afwijking van de Internationale Standaard voor Laboratoria of het TD2014EPO. De bewijsregels zoals vervat in artikel 8 van

het antidopingdecreet zijn volledig gevolgd en voldaan, inzonderheid waar artikel 8 § 3, 1° en 2° bepalen :

“Art. 8 § 3. Met behoud van de toepassing van paragraaf 1 en 2 gelden de volgende specifieke bewijsregels:

1° een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, eerste lid, 1°, kan blijken uit een van de volgende feiten:

a) de aanwezigheid van een verboden stof of metaboliëten of markers ervan in het A-monster van de sporter, waarbij de sporter geen analyse vraagt van het B-monster en het B-monster niet wordt geanalyseerd;

(...)

2° met uitzondering van de stoffen waarvoor in de verboden lijst specifiek een kwantitatieve limiet is opgegeven, vormt de aanwezigheid van om het even welke hoeveelheid van een verboden stof of metaboliëten of marker ervan in een monster van een sporter als vermeld in punt 1°, een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, eerste lid, 1°. Als uitzondering op de algemene regel kunnen de verboden lijst of de Internationale Standaarden bijzondere criteria vaststellen voor de beoordeling van verboden stoffen die ook door het lichaam kunnen worden aangemaakt;”.

Daarenboven bepaalt artikel 8, § 2 uitdrukkelijk :

“§ 2. Met behoud van de toepassing van paragraaf 1 gelden in disciplinaire procedures overeenkomstig artikel 3.2 van de Code de volgende bewijsregels:

1° analytische methoden of beslissingslimieten die door het WADA zijn goedgekeurd na overleg met de desbetreffende wetenschappelijke gemeenschap en die zijn onderworpen aan collegiale toetsing, worden verondersteld wetenschappelijk geldig te zijn. Elke sporter of begeleider die de veronderstelling van wetenschappelijke validiteit wil weerleggen, moet als opschortende voorwaarde eerst het WADA op de hoogte brengen van de betwisting en de grondslag ervan. Het TAS kan op eigen initiatief ook het WADA op de hoogte brengen van een dergelijke betwisting. Op verzoek van het WADA zal de TAS-commissie een geschikte wetenschappelijke expert aanstellen om haar te helpen bij de beoordeling van de betwisting. Binnen tien dagen nadat het WADA die kennisgeving en het TAS-dossier heeft ontvangen, heeft het WADA het recht om als partij te interveniëren, als amicus curiae op te treden of op een andere wijze bewijzen te leveren in een dergelijke procedure;

2° de door het WADA geaccrediteerde of goedgekeurde laboratoria worden vermoed de analyses van monsters en de bewaarprocedures te hebben uitgevoerd in overeenstemming met de Internationale Standaard voor Laboratoria. De sporter kan dat vermoeden weerleggen door aan te tonen dat een afwijking van de Internationale Standaard voor Laboratoria heeft plaatsgevonden die redelijkerwijs het afwijkende analyseresultaat kan hebben veroorzaakt. Als de sporter het vermoeden weerlegt door aan te tonen dat een afwijking van de Internationale Standaard voor Laboratoria redelijkerwijs het afwijkende analyseresultaat kan hebben veroorzaakt, moet de ADO aantonen dat die afwijking het afwijkende analyseresultaat niet heeft veroorzaakt;”.

Deze bepalingen waarborgen op voldoende wijze de rechten van de verdediging van iedere sporter, doch in de huidige procedure slaagt de verdediging er in geen enkel opzicht in waarschijnlijk te maken dat het vastgestelde positieve resultaat in het labo een gevolg zou zijn van een verkeerde toepassing van de wetenschappelijke procedures (ISTI, ISL en TD2014EPO), laat staan dat deze procedures redelijkerwijze aanleiding zouden kunnen geven tot onbetrouwbare

resultaten. Wanneer de sporter de mening is toegedaan dat de toegepaste analytische methoden of beslissingslimieten niet wetenschappelijk geldig zijn voorziet de bestaande wetgeving – eveneens ter waarborg van zijn rechten van verdediging – bovendien een speciale procedure die door de sporter kan gevolgd worden, wat in casu evenwel niet gebeurde.

- k. Wat het gebruik van de software GASepo betreft werden tijdens de zitting van 22 maart 2019 aanvullende vragen gesteld aan Prof. Dr. P. Van Eenoo. Daarbij werd verduidelijkt dat deze software dateert van 2004-2007, doch permanent wordt bijgewerkt en ‘geupdated’. Prof. Van Eenoo gaf bijkomend aan : *“De software is gevalideerd maar niet verplicht door het technisch document. (...) Het volume uitgescheiden urine kan de concentratie aan uitgescheiden hoeveelheid beïnvloeden en hierdoor de intensiteit van het uitgestraalde licht, maar het beïnvloedt niet de positie van waar het licht wordt uitgescheiden. De positie is afhankelijk van het type epo. Bij de verwerking met de software wordt het beeld geoptimaliseerd per baan, zodanig dat het naastliggende banen geen invloed uitoefenen op het beeld. Aan de relatieve verhouding van het licht wordt niet geraakt. Het licht wordt veroorzaakt door een chemie luminescentiereactie ten gevolge van de aanwezigheid van EPO. (...) De software desbetreffend werd gevalideerd door een project van het WADA. De desbetreffende software focust enkel op de signalen maar vergroot ze niet uit. De relatieve verhoudingen worden gerespecteerd. Het is geen verplichte procedure doch in ons labo wordt ze standaard toegepast, en is ze onderdeel van onze procedure. Bij mijn weten gebruikt elk geaccrediteerd labo deze methode. De resultaten van de analyse op blz. 22 van de conclusies betreffen een eerste foto waaruit blijkt dat er exogeen EPO aanwezig was in de urine. De toepassing van de software leidde ertoe dat kon bevestigd worden dat er exogene epo aanwezig was. Het is dus niet zo dat er voorheen niet zou gezien geweest zijn dat er geen exogene epo aanwezig was maar dat door toepassing van onze software er plots zou gebleken zijn dat er wel epo aanwezig was”*. Ook op dit punt maakt de verdediging van de sporter in de huidige zaak niet waarschijnlijk dat het bekomen positief resultaat het gevolg zou geweest zijn van een onbetrouwbare methode die aanleiding gaf tot het bekomen resultaat.
- l. Ter zitting van 22 maart 2019 werd een kleuren-kopie gevoegd van blz. 23 tot en met 29 van het ‘laboratory documentation package’ (labodockpack van het DoCoLab te Gent met betrekking tot de vermeende positieve controle van de sporter in casu – zie stuk 57 : proces-verbaal terechtzitting 22/03/2019, bijlagen) teneinde de gevolgde methode duidelijker te maken. De plaats van het signaal op de band geeft aan of er al dan niet exogeen EPO aanwezig was (nl. boven de oranje lijn). Ongeacht de detectielimiet geeft deze plaats op de band steeds aan of er exogene EPO aanwezig is, los van de dichtheid van de urine. De Raad herhaalt alhier dat de bestaande reglementering voor recombinant EPO een nultolerantie voorziet en dat de detectiemethode niet is gebaseerd op het vaststellen van het overschrijden van een drempelwaarde. De methode is gebaseerd op het vaststellen van een structuurverschil tussen het recombinante en endogene versie. Deze molecuul intrinsieke karakteristiek is onafhankelijk van de concentratie. Voor het in deze zaak bewuste staal van de sporter werd een gemengd banden patroon vastgesteld van endogeen en exogeen/recombinant EPO. Volgens het van toepassing zijnde Technisch Document TD2014EPO is de aanwezigheid van een diffuus of ‘zwakke’ band boven de corresponderende

endogene band indicatief voor de aanwezigheid van alfa- en beta-EPO. Vrijgave van de detectielimiet van de methode zoals gevraagd door dr. De Boer zou in casu nietszeggend zijn, aangezien er in het staal van de sporter geen kwantitatieve bepaling van de recombinant EPO concentratie gebeurde en er geen drempelwaarde geldt. (Opmerking : De Raad verwijst voor dit alles naar de uitleg verstrekt door Prof. Dr. Van Eenoo in zijn schriftelijke antwoorden dd. 20 november 2018 (stuk 42 dossier)). De Raad sluit zich aan bij de verduidelijking: Op blz. 22 van het labodockpack is duidelijk te zien dat er exogeen EPO aanwezig was, dit volgens de bepalingen van het TD2014EPO (zie ook fig. 4 onder punt 4.2.2.2, blz. 11/15 van dit document). Op zich volstaat deze vaststelling voor het bewijs van de inbreuk. Door gebruikmaking van bijkomende software werd evenwel de focus gericht op het signaal op de band, waardoor nog duidelijker (en bevestigd) werd dat er exogeen EPO aanwezig was (blz. 23 van het labodockpack). Het gebruik van deze software brengt op geen enkele wijze wijzigingen aan in de plaats van het signaal op de band. Gelet op het feit dat er bovendien geen drempelwaarde geldt wordt aldus op overtuigende wijze aangetoond dat er een verboden dopingpraktijk geschiedde. De wetenschappelijke correctheid en betrouwbaarheid van de in casu uitgevoerde analyse (zie ISL en TD2014EPO) werden daarbij door de verdediging van de sporter niet op redelijke wijze – en zeker niet op de wijze en volgens de procedures zoals voorzien in de bestaande reglementering – aan het wankelen gebracht. Het verweer faalt derhalve volkomen in alle opzichten.

iii. Derde middel :

17. In deze zaak verzuimde de sporter een tegenanalyse op het B-staal te laten uitvoeren.
18. In de huidige procedure tracht de verdediging te weerleggen dat de uitgevoerde analyse in het labo van Prof. Dr. P. Van Eenoo niet zou zijn uitgevoerd conform de bestaande (gevalideerde) procedures. Hij verzuimt echter in dit opzicht de daartoe geëigende en in de reglementen voorziene wegen te volgen (zie hoger).
19. Hoger in deze beslissing werd reeds overwogen en vastgesteld dat het verweer van de sporter wat betreft de eerste twee middelen in juridisch opzicht faalt. Hij slaagt er in geen enkel opzicht in waarschijnlijk te maken of op redelijke wijze aan te tonen dat het bekomen positieve resultaat de resultante zou zijn van verkeerde wetenschappelijke procédés, laat staan dat de uitgevoerde analyse in het labo van Prof. Dr. P. Van Eenoo niet zou zijn uitgevoerd conform de bestaande internationaal erkende normen en gebruiken.
20. In dergelijke omstandigheden acht de Raad bijkomend onderzoek, zoals voorgesteld door de sporter, niet nuttig, noodzakelijk of geboden. De bestaande reglementeringen bevatten voldoende waarborgen om het recht van verdediging van de sporter ten volle te vrijwaren, doch wanneer de sporter daarvan geen gebruik maakt(e) (overeenkomstig de bestaande bepalingen) dan kan hij zich voor deze Raad, gelet op alle hoger gedane vaststellingen en bevindingen, in deze zaak niet met goed juridisch gevolg beroepen op het doen uitvoeren van een aanvullende analyse teneinde na te gaan in hoeverre een densiteit van minder dan 1,005 een invloed kan hebben op de betrouwbaarheid van de resultaten (zie punt 51 op blz. 31/35 van zijn conclusie dd. 2 november 2018 – laatste

blad van deze conclusie vermeldt deze datum, terwijl op het eerste blad de datum van 23 november voorkomt). Ook in dit opzicht faalt het verweer van de sporter volkomen. Dergelijk aanvullend onderzoek kan geen gegevens aan het licht brengen die de Raad anderszins redelijkerwijze zouden kunnen overtuigen.

iv. Vierde en vijfde middel :

21. De door de disciplinaire commissie opgelegde sanctie is wetmatig en passend. Er zijn voor de Raad geen elementen aangebracht die de Raad zouden kunnen doen besluiten tot een aanpassing van deze sanctie en bijkomende veroordelingen.

v. Besluit

22. De beslissing van de disciplinaire commissie van 17 juli 2018 wordt bevestigd in alle onderdelen en beslissingen lastens de sporter.

23. Alle overige middelen en argumenten worden door de Raad als irrelevant of niet ter zake dienend afgewezen. Zij wegen zeker niet op tegen de voormelde motieven en zijn niet van aard om tot een andere overtuiging te leiden.

24. De sporter wordt thans bijkomend veroordeeld tot betaling van een aandeel van 300 euro in de kosten van de disciplinaire procedure in graad van hoger beroep

OM DEZE REDENEN

DE DISCIPLINAIRE RAAD VOOR BREDTESPORTERS

Recht doende op tegenspraak en bij meerderheid van stemmen,

Stelt vast dat het hoger beroep reeds ontvankelijk werd verklaard in de beslissing van de Raad van 18 januari 2019,

Bevestigt de bestreden beslissing dd. 17 juli 2018 in alle onderdelen en beslissingen,

Veroordeelt de breedtesporter thans tot een aandeel van 300 euro in de kosten van de disciplinaire procedure in graad van hoger beroep,

[Disciplinaire Raad voor Breedtesporters
NADO Vlaanderen
Martin Minnaert, voorzitter
Guido De Croock, lid rechter
Luc Renson, lid arts]

[5 april 2019]